

Strzępotek hero *Coenonympha hero* (1070)



Informacja w jakich regionach biogeograficznych występuje dany gatunek:

Gatunek występuje wyłącznie w regionie biogeograficznym kontynentalnym.

Koordynatorzy obecny i w poprzednim badaniu: Marcin Sielezniew

Eksperci lokalni obecni i w poprzednim badaniu:

2014: Badania monitoringowe wykonywało 6 ekspertów: Tomasz Blaik, Konrad Kata, Wacław Michałczuk, Krzysztof Pałka, Łukasz Przybyłowicz, Marcin Sielezniew.

Badania monitoringowe w roku 2011 wykonywało 5 ekspertów: Tomasz Blaik, Krzysztof Frąckiel, Wacław Michałczuk, Krzysztof Pałka, Łukasz Przybyłowicz.

Rok/lata poprzednich badań: 2011



Liczba stanowisk monitoringowych oraz ich lokalizacja na tle obszarów

Reprezentatywność wyników pod względem lokalizacji

Monitoring gatunku przeprowadzono na 10 stanowiskach w regionie biogeograficznym kontynentalnym. Stanowiska te są zlokalizowane na Podlasiu (Kotlina Biebrzańska i Puszcza Knyszyńska), Pojezierzu Mazurskim, Lubelszczyźnie (Puszcza Solska), Podkarpaciu (Kotlina Sandomierska), Małopolsce (Puszcza Dulowska) oraz Opolszczyźnie.



W porównaniu z 2011 r. do sieci włączono 4 nowe stanowiska (G***a na Mazurach, K***e w Dolinie Biebrzy, Ł***y we wschodniej części Puszczy Knyszyńskiej) i B***e w okolicach Rzeszowa). Obecna sieć nadal nie reprezentuje jeszcze w pełni rozmieszczenia geograficznego strzępotka hero w Polsce. Szczególnie brakuje stanowisk zlokalizowanych przy północno-wschodniej granicy zasięgu tj. w Puszczy Augustowskiej. Niestety są one słabo rozpoznane i istnieją trudności ze znalezieniem w tamtych okolicach dyspozycyjnych ekspertów lokalnych. Ogólnie według wskazań przewodnika metodycznego liczba monitorowanych stanowisk powinna być dwukrotnie większa, co pozwoli być może w przyszłości na wyskalowanie wskaźników stanu siedliska. Zrezygnować należy przy tym z monitoringu na dwóch



stanowiskach na Opolszczyźnie (O***e-K***a G***a-L***y i P***y M***a), gdzie gatunek ponownie nie został odnaleziony, a szanse na rekolonizację są praktycznie zerowe biorąc pod uwagę degradację siedlisk.

Wyniki badań

Podsumowanie wyników badań wskaźników na stanowiskach

Tab. 1. Wskaźniki na stanowiskach (10)

Zestawienie ocen wskaźników stanu ochrony gatunku na badanych stanowiskach w regionie biogeograficznym kontynentalnym (wartości w tabeli oznaczają liczbę stanowisk z daną oceną).

Parametr	Wskaźnik	Ocena (liczba stanowisk)			
		FV właściwa	U1 niezadawalająca	U2 zła	XX nieznana
Populacja	Liczba obserwowanych osobników	2	4	4	-
	Indeks liczebności	-	2	5	3
	Izolacja	3	1	-	6
Siedlisko	Powierzchnia	-	-	2	8
	Zarastanie ekspansywnymi bylinami	-	-	-	10
	Zarastanie przez drzewa/krzewy	-	-	1	9

Populacja

Liczba obserwowanych osobników i indeks liczebności. Maksymalna *liczba obserwowanych osobników* na 100 m transektu w czasie jednej obserwacji wahała się od 0,4 na stanowisku B***e do 6 na stanowisku Ś***a. Na dwóch stanowiskach w woj. opolskim gatunek nie był obserwowany w ogóle (O***e-K***a G***a-L***y i P***y (M***a)). Zgodnie z przyjętą waloryzacją w dwóch przypadkach wskaźnik ten uzyskał ocenę FV (G***a w woj. warmińsko-mazurskim i Ś***a w woj. podkarpackim), a po 4 niezadawalającą U1 (M***a w woj. małopolskim oraz stanowiska w Dolinie Biebrzy i Puszczy Knyszyńskiej – woj. podlaskie) i złą U2 (pozostałe). Jakość zebranych danych umożliwiła kalkulację *indeksu liczebności* dla 7 stanowisk gatunku (w przypadku trzech fatalne warunki pogodowe w czerwcu uniemożliwiły przeprowadzenie wystarczającej liczby obserwacji). Wartości tego wskaźnika wahały się od 0,9 w Bratkowicach do 13 na stanowisku G***a. Na żadnym ze stanowisk ocena nie była właściwa (2 oceny U1 i 5 - U2).

Izolacja. Stanowisko P***y należy do sieci stanowisk obejmujących grądziki na B***e Ł***i i najbliższa populacja lokalna znajduje się w odległości 0,5 km (FV). Mało izolowana jest również populacja w G***e (0,7 km – FV), gdzie okoliczne drzewostany są odnawiane rębnią gniazdową, która wydaje się sprzyjać występowaniu licznych populacji tego gatunku motyla. W przypadku Ś***y i O***a odległość od najbliższych znanych populacji wynosiła odpowiednio 1,3 (FV) i 3,3 km (U1). Nieznany (XX) jest natomiast stopień izolacji populacji B***e na Podkarpaciu, M***a w Puszczy Dulowskiej, populacji w Puszczy Knyszyńskiej (Ł***y), jak również drugiej badanej populacji w Dolinie Biebrzy (K***e). Z kolei w przypadku



O***a oraz P***r trudno mówić o izolacji, z uwagi na brak potwierdzonego ostatnio występowania gatunku w całym regionie (XX).

Siedlisko

Powierzchnia. Powierzchnia monitorowanych stanowisk była bardzo zróżnicowana i wahała się od ok. 0,5 ha w przypadku stanowiska Ł***y do ok. 15 ha w przypadku stanowiska Ś***a.

Zarastanie ekspansywnymi bylinami i zarastanie przez drzewa i krzewy. W przypadku sześciu stanowisk czynnych (czyli tych gdzie stwierdzono obecność gatunku) *zarastanie bylinami* było znaczące jedynie w przypadku K***c (20%) i O***a (12%), w pozostałych nie stwierdzono zarastania (G***a, Ł***y, Ś***a, M***a). Czynnikiem ten przyczynił się zapewne do zaniku populacji w Opolu, gdzie dawne siedliska uległy zarośnięciu nawłoci i pokrzywę pokrywające 70-90%. *Zarastanie drzewami i krzewami* (>50%) było z kolei prawdopodobną przyczyną wyginięcia drugiej opolskiej populacji P***y. W przypadku czynnych stanowisk udział drzew i krzewów mieścił się w przedziale 15-70%. Stanowisko O***c, w przypadku którego proporcja ta była największa i była w dużej mierze efektem zalesienia, otrzymało ocenę U2.

Podsumowanie i porównanie ocen stanu ochrony gatunku, w tym jego parametrów na badanych stanowiskach

Tab. 2. Parametry i ocena ogólna stanu ochrony na stanowiskach oraz porównanie wyników badań
Zestawienie i porównanie ocen stanu ochrony gatunku, w tym jego parametrów na badanych stanowiskach w regionie biogeograficznym kontynentalnym w latach 2011 i 2014

L.p.	Województwo	Stanowisko	Oceny na stanowiskach							
			Populacja		Siedlisko		Perspektywy ochrony		Ocena ogólna	
			2011	2014	2011	2014	2011	2014	2011	2014
1	podkarpackie	B***e	-	U2	-	XX	-	XX	-	U2
2	warmińsko-mazurskie	G***a	-	FV	-	XX	-	U1	-	U1
3	podlaskie	K***e	-	U1	-	XX	-	FV	-	U1
4	podlaskie	Ł***y	-	U2	-	XX	-	U1	-	U2
5	małopolskie	M***a	FV	U2	XX	XX	FV	FV	FV	U2
6	lubelskie	O***c	U1	U2	XX	U2	U1	U1	U1	U2
7	opolskie	O***e-K***a G***a-L***y	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2
8	podlaskie	P***y (B***o Ł***i)	U1	U1	XX	XX	FV	FV	FV	U1
9	opolskie	P***y (M***a)	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2	U2
10	podkarpackie	Ś***a	FV	U1	XX	XX	FV	FV	FV	U1
Suma ocen			2 FV 2 U1 2 U2	1 FV 3 U1 6 U2	2 U2 4 XX	3 U2 7 XX	3 FV 1 U1 2 U2	4 FV 3 U1 2 U2 1 XX	3 FV 1 U1 2 U2	4 U1 6 U2

Populacja

Tylko w przypadku jednego stanowiska (G***a w woj. warmińsko-mazurskim) stan populacji został uznany za właściwy. Trzeba jednak zaznaczyć, że nie został skalkulowany tam *indeks populacji* – wskaźnik, który



wpłynął na ocenę niezadawalającą U1 stanowiska Ś***a w woj. podkarpackim (*liczba obserwowanych osobników – FV*). Ocenę U1 uzyskały również dwie populacje z Doliny Biebrzy (woj. podlaskie). W przypadku pozostałych stanowisk ocena była zła (U2), co wynikało przede wszystkim z niskich wartości *indeks populacji*, albo z braku stwierdzeń gatunku (O***e i P***y, oba w woj. opolskim).

Proste porównanie z wynikami pilotażowego monitoringu prowadzonego w roku 2011 r. nie jest możliwe ze względu 4 nowe stanowiska (wzrost o 50%), trzeba jednak zauważyć, że na stanowiskach monitorowanych powtórnie zagęszczenia były generalnie niższe (M***a, O***c, Ś***a), co eksperci lokalni tłumaczyli przede wszystkim niekorzystnymi warunkami pogodowymi w czasie pojawu gatunku, które również utrudniły same obserwacje. Ponadto szczyt pojawu jest prawdopodobnie bardzo wyraźny, a jednocześnie krótki i tym samym łatwy do przeoczenia. Nie należy też wykluczyć, że niskie liczebności wynikają z wieloletnich fluktuacji trudnych do uchwycenia po przeprowadzeniu zaledwie 2 etapów monitoringu.

Siedlisko

Stanu siedlisk nie można określić ze względu na brak waloryzacji wskaźników stanu siedliska. Można mieć nadzieję, że w przyszłości większa liczba danych z większej liczby stanowisk (sugeruje się rozszerzenie sieci stanowisk do monitoringu) pozwoli na takie oceny. Aktualnie dla większości stanowisk stan siedlisk określono jako nieznany (XX). Ocena zła (U2) została przyznana jedynie bardzo zdegenerowanym siedliskom na Opolszczyźnie, gdzie gatunek wyginął (O***e i P***y) oraz siedlisku na stanowisku O***c w woj. lubelskim, którego większa część została ostatnio zalesiona.

Perspektywy ochrony

Na czterech stanowiskach perspektywy ochrony oceniono jako dobre (FV): Ś***a (woj. podkarpackie), M***a (woj. małopolskie), K***e i P***y (woj. podlaskie), na 3 (G***a, Ł***y i O***c) – niezadawalające (U1), na jednym – B***e (woj. podkarpackie) - nieznane (XX). W przypadku stanowisk, gdzie gatunek wyginął (2 stanowiska w woj. opolskim) ocena była zła (U2). W Ś***y istnieje duża szansa utrzymania aktualnego stanu siedliska gatunku bez stosowania specjalnych zabiegów ochronnych, ponieważ wysoki poziom wód gruntowych na prawie całej powierzchni stanowiska spowalnia sukcesję drzew oraz uniemożliwia intensywne użytkowanie łąkowe tego terenu. Z kolei przez stanowisko M***a przebiegają dwie napowietrzne linie energetyczne, a w związku z tym co kilka lat drzewa pod nimi są wycinane i podcinane tak by nie stwarzały zagrożenia zerwania przewodów. Działania te są korzystne dla utrzymania stanowiska w aktualnym stanie – ograniczają one sukcesję drzew i przedłużają obecność fragmentów porośniętych jedynie trawą i ziołoroślami. Na stanowisku K***e wykonywane są okresowo działania ochrony czynnej, które zapobiegają nadmiernemu zarastaniu. W ramach PZO dla obszaru N2000 zostały również zaplanowane działania pod kątem czerwonoćczyka fioletka, który jest gatunkiem współwystępującym. Procesy sukcesyjne są główną przyczyną gorszych perspektyw pozostałych stanowisk. W przypadku stanowisk z Opolszczyzny perspektywy ochrony gatunku są złe – strzępotka hero nie stwierdzono tam zarówno w roku 2014 jak 2011, a siedliska są praktycznie w całości zdegradowane, co sprawia, że szans powrotu gatunku na te stanowiska nie ma. W przypadku 6 stanowisk badanych w obu dotychczasowych etapach monitoringu oceny perspektyw ochrony nie uległy zmianie.

Ocena ogólna

Ogólny stan ochrony na żadnym ze stanowisk nie został oceniony jako właściwy (4 oceny U1 i 6 ocen U2), co wynika głównie z niskiej oceny stanu populacji gatunku w 2014 r., gorszej niż w roku 2011 (dotyczy stanowisk monitorowanych drugi raz). Trzeba jednak ponownie podkreślić, że nie wiadomo, czy mamy do



czynienia z tendencjami regresywnymi odnośnie stanu populacji, czy też relatywnie niskie obserwowane zagęszczenia są efektem sezonowych fluktuacji, na co wpływ mogą mieć np. warunki pogodowe.

Oddziaływania i zagrożenia

Tab. 3. Oddziaływania na stanowiskach i porównanie wyników badań (10)

Podsumowanie aktualnych oddziaływań dla gatunku na badanych stanowiskach dla regionu biogeograficznego kontynentalnego i porównanie z rokiem 2011

Kod	Oddziaływanie	łącznie liczba monitoro- wanych stano-wisk	Wpływ po- zytywny (liczba stanowisk)			Wpływ neutralny (liczba stanowisk)			Wpływ negatywny (liczba stanowisk)			Czy oddziaływanie było stwierdzone w poprzednich badaniach tak- podać liczbę/nie
			A	B	C	A	B	C	A	B	C	
A04.03	Zarzucenie pasterstwa, brak wypasu	10							1			nie
B01	zalesianie terenów otwartych	10							1			nie
B02.01	odnawianie lasu po wycince (nasadzenia)	10							1	1		1
B02.02	wycinka lasu	10		1					1			1
B02.03	usuwanie podszytu	10		1								nie
C01.01	Wydobywanie piasku i żwiru	10							1			1
D01.01	ścieżki, szlaki piesze, szlaki rowerowe	10								1		1
I01	nierodzące gatunki zaborcze	10									1	nie
J02	spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych	10							1	1		2
K02	Ewolucja biocenotyczna, sukcesja	10						2	2	1	3	3

Najistotniejszym oddziaływaniem, stwierdzonym w roku 2014 na prawie wszystkich stanowiskach (8 na 10 badanych) była sukcesja, przy czym na 6 stanowiskach wskazano ją jako oddziaływanie negatywne, a na dwóch jako neutralne. W roku 2011 r. to oddziaływanie stwierdzono na połowie badanych stanowisk (3 na 6 badanych). W dwóch przypadkach jako negatywne oddziaływanie wskazano odnawianie lasu po wycince i również w dwóch - zmiany stosunków wodnych. Pozostałe oddziaływania były wzmiankowane tylko w pojedynczych przypadkach.



Tab. 4. Zagrożenia na stanowiskach i porównanie wyników badań (10) Podsumowanie przewidywanych zagrożeń dla gatunku na badanych stanowiskach dla regionu biogeograficznego kontynentalnego i porównanie z rokiem 2011

Kod	Zagrożenie	Łącznie liczba monitorowanych stanowisk	Wpływ (liczba stanowisk)				Czy zagrożenie było przewidywane w poprzednich badaniach tak-podać liczbę/nie
			A	B	C	XX	
A03.01	intensywne koszenie lub intensyfikacja	10	2				1
B01	zalesianie terenów otwartych	10		1			1
F03.02.01	kolekcjonowanie (owadów, gadów, płazów...)	10			1		1
G05.01	Wydeptywanie, nadmierne użytkowanie	10			1		1
J02.01	Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie	10		1			1
K02	Ewolucja biocenotyczna, sukcesja	10		1	2	2	2

Przewidywane zagrożenia łączone są m.in. z intensyfikacją użytkowania rolniczego, zmianami sukcesyjnymi oraz zmianami stosunków wodnych i kolekcjonerstwem. Struktura zagrożeń jest generalnie podobna, jak w roku 2011.

Informacja o gatunkach obcych

Tab. 5. Gatunki obce

Zestawienie informacji o gatunkach obcych, stwierdzonych w trakcie monitoringu gatunku

Województwo	Stanowisko	Obserwowane gatunki obce (lista gatunków)	
		Wyniki poprzednich badań (2011)	Wyniki obecnych badań (2014)
opolskie	O***e-K***a G***a-L***y	nawłóć kanadyjska <i>Solidago canadensis</i> L.	nawłóć kanadyjska <i>Solidago canadensis</i> L.
podkarpackie	Ś***a	nawłóć kanadyjska <i>Solidago canadensis</i> L.	nawłóć kanadyjska <i>Solidago canadensis</i> L.



Ocena zastosowanej metodyki monitoringu i ewentualne propozycje zmian wraz z uzasadnieniem – na podstawie badań prowadzonych w danym etapie.

Na dzień dzisiejszy nadal niemożliwa jest waloryzacja wskaźników odnoszących się do stanu siedliska. być może będzie to możliwe po zwiększeniu liczby monitorowanych stanowisk oraz przede wszystkim lepszym poznaniu ekologii gatunku w Polsce.

W przypadku oceny stanu populacji należy rozważyć rezygnację ze wskaźnika *indeks populacji*, który w 2014 r. przyczyniał się do obniżania ocen wynikających z maksymalnej *liczby obserwowanych osobników*. Ten drugi wskaźnik może się okazać wystarczający (tak jest w przypadku przeplatki aurinii) pod warunkiem zwiększenia częstotliwości obserwacji w czasie pojawu gatunku (raz na tydzień zamiast raz na dekadę miesiąca).

Propozycje działań ochronnych oraz wnioski dotyczące skuteczności dotychczas wykonywanych zabiegów

W ciągu trzech lat stan wiedzy na temat ekologii gatunku w Polsce nie uległ poprawie, a bez tego trudno sobie wyobrazić skuteczną ochronę. Istotne jest przede wszystkim zbadanie preferencji mikrosiedliskowych imagines, pokarmowych gąsienic oraz kondycji genetycznej poszczególnych populacji strzępotka hero.

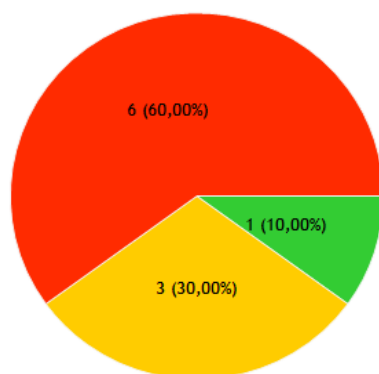
Ogólnie jednak celem działań ochronnych powinno być utrzymywanie otwartego charakteru polan będących siedliskami gatunku. Wydaje się przy tym, że zabiegi powinny być ograniczone do usuwania nadmiaru podrostu. Nie ma natomiast potrzeby wprowadzania koszenia ze względu na potencjalnie szkodliwy wpływ na populacje gatunku. Wyjątkiem mogą być stanowiska, gdzie obserwuje się ekspansję bylin, ale w takich przypadkach koszenie powinno dotyczyć tylko zdegradowanych fragmentów stanowisk. Strzępotkowi hero wydają się też służyć rębnie gniazdowe, ale trzeba przy tym pamiętać, że stanowiska związane z gospodarką leśną (np. G***a) mają charakter efemeryczny, a funkcjonowanie metapopulacji zależy od stałego odtwarzania potencjalnych siedlisk gatunku.



Syntetyczne podsumowanie wyników dla gatunku

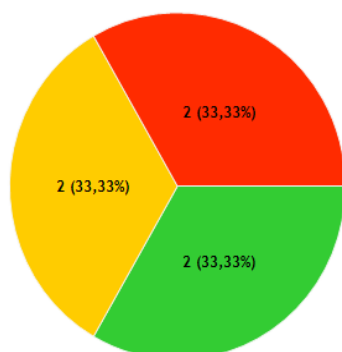
W roku 2014 monitoringiem objęto 10 stanowisk strzępotka w tym wszystkie 6 monitorowanych po raz pierwszy w roku 2011.

Populacja 2014



■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowalający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznan

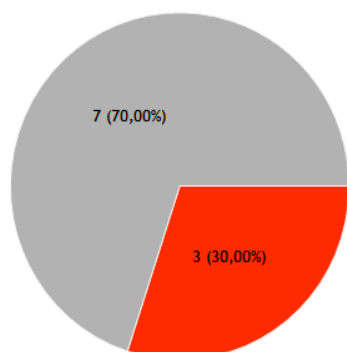
Populacja 2011



■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowalający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznan

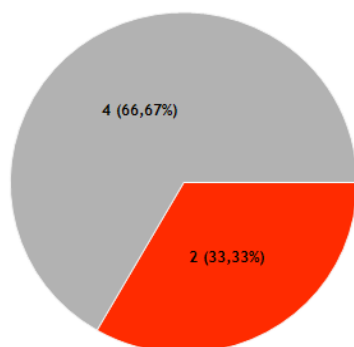


Siedlisko 2014



■ FV – stan właściwy ■ U1– stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznany

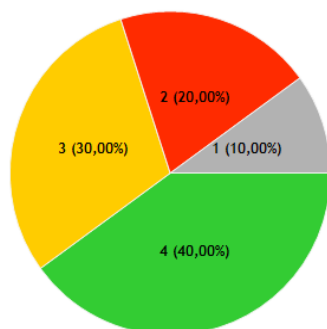
Siedlisko 2011



■ FV – stan właściwy ■ U1– stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznany

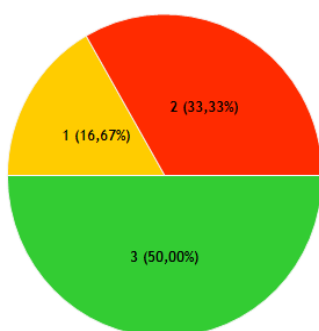


Perspektywy ochrony 2014



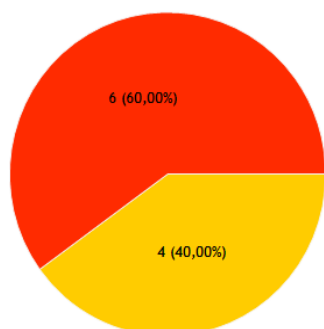
■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznany

Perspektywy ochrony 2011



■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznany

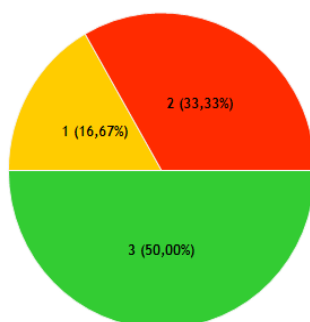
Ocena ogólna 2014



■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznany



Ocena ogółu 2011



■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan niezany

Populacja

Wśród 10 monitorowanych w 2014 roku stanowisk strzępotka hero, właściwy stan populacji FV został stwierdzony tylko na 1 stanowisku (G***a w woj. warmińsko-mazurskim), 3 stanowiska otrzymały oceny niezadowolające U1 (K***e i P***y w woj. podlaskim oraz Ś***a w woj. lubelskim), a 6 - złe U2 (w tym dwa stanowiska w woj. opolskim – O***e i P***y, na których gatunek wyginął). O takim stanie decydowały głównie wskaźnik *indeks liczebności* oraz w dalszej kolejności *liczba obserwowanych osobników*. Wskaźnik *izolacja* oceniany był lepiej, ale trzeba podkreślić, że w przypadku aż 6 stanowisk nie można było go określić ze względu na brak wystarczającego rozpoznania rozmieszczenia gatunku.

Bezpośrednie porównanie z wynikami z roku 2011 nie jest możliwe, gdyż wówczas monitoring wykonywano na mniejszej (o 40%) liczbie stanowisk. Warto jednak podkreślić większą liczbę ocen złych w 2014 r. oraz fakt, że żadne stanowisko spośród powtórnie monitorowanych nie uzyskało oceny właściwej FV. W przypadku 3 z 6 monitorowanych stanowisk oceny pozostały takie same. Gorsze oceny stanu populacji dotyczą stanowisk M***a w małopolskim, O***c w lubelskim i Ś***a w podkarpackim. Wynikają z niższych liczebności gatunku w roku 2014, co z kolei może być efektem rzeczywistego pogorszenia kondycji lokalnych populacji wskutek niekorzystnych zmian siedliskowych, jak również wieloletnich fluktuacji liczebności.

Siedlisko

Brak danych porównawczych w czasie i przestrzeni jak również niedostatek wiedzy dotyczącej ekologii gatunku w Polsce sprawia, że nadal nie jest możliwe stworzenie waloryzacji dla wskaźników stanu siedliska. Dlatego aktualnie dla większości stanowisk stan siedlisk określono jako niezany (XX).

Ocena zła (U2) została przyznana bardzo zdegenerowanym siedliskom na Opolszczyźnie, gdzie gatunek wyginął (O***e i P***y) oraz siedliskom na stanowisku O***c w woj. lubelskim, którego większa część została ostatnio zalesiona.

Perspektywy ochrony

Na czterech stanowiskach (40% badanych) perspektywy ochrony oceniono jako dobre (FV): Ś***a (woj. podkarpackie), M***a (woj. małopolskie), K***e i P***y (woj. podlaskie), na 3 (G***a, Ł***y i O***c) –



niezadawalające (U1), na jednym – B***e (woj. podkarpackie) - nieznane (XX). W przypadku stanowisk, gdzie gatunek wyginął (2 stanowiska w woj. opolskim) ocena była zła (U2). W Ś***y istnieje duża szansa utrzymania aktualnego stanu siedliska gatunku bez stosowania specjalnych zabiegów ochronnych, ponieważ wysoki poziom wód gruntowych na prawie całej powierzchni stanowiska spowalnia sukcesję drzew oraz uniemożliwia intensywne użytkowanie łąkowe tego terenu. Z kolei przez stanowisko M***a przebiegają dwie napowietrzne linie energetyczne, a w związku z tym co kilka lat drzewa pod nimi są wycinane i podcinane tak by nie stwarzały zagrożenia zerwania przewodów. Działania te są korzystne dla utrzymania stanowiska w aktualnym stanie – ograniczają one sukcesję drzew i przedłużają obecność fragmentów porośniętych jedynie trawą i ziołoroślami. Na stanowisku K***e wykonywane są okresowo działania ochrony czynnej, które zapobiegają nadmiernemu zarastaniu. W ramach PZO dla obszaru N2000 zostały również zaplanowane działania pod kątem czerwonoćczyka fioletka, który jest gatunkiem współwystępującym. Procesy sukcesyjne są główną przyczyną gorszych perspektyw pozostałych stanowisk. Z innych negatywnych oddziaływań wymieniano zmiany stosunków wodnych oraz odnawianie lasu po wycince. W przypadku zagrożeń, oprócz sukcesji eksperci wskazują również na intensywne koszenie. W przypadku stanowisk z Opolszczyzny perspektywy ochrony gatunku są złe – strzępotka hero nie stwierdzono tam zarówno w roku 2014 jak 2011, a siedliska są praktycznie w całości zdegradowane, co sprawia, że szans powrotu gatunku na te stanowiska nie ma.

W przypadku 6 stanowisk monitorowanych powtórnie oceny perspektyw nie uległy zmianie.

Ocena ogólna

Ocena ogólna wskazuje na niezadawalający (40% stanowisk) lub zły (60%) stan ochrony gatunku. Wpływ na taki wynik ma przede wszystkim stan populacji, a także perspektywy ochrony. Bezpośrednie porównanie z wynikami z roku 2011 nie jest możliwe, gdyż wówczas monitoring wykonywano na mniejszej (o 40%) liczbie stanowisk, ale generalnie oceny są gorsze, na co decydujący wpływ mają niższe obserwowane liczebności gatunku w roku 2014, a co za tym idzie niższa ocena stanu populacji. Nie wiadomo jednak, czy mamy do czynienia z tendencjami regresywnymi odnośnie stanu populacji, czy też relatywnie niskie obserwowane zagęszczenia są efektem sezonowych fluktuacji, na co wpływ mogą mieć np. warunki pogodowe. Z 6 stanowisk badanych powtórnie oceny były takie same tylko na dwóch stanowiskach (O***e i P***y). Były to oceny złe. Gatunek tam najprawdopodobniej wyginął i stanowiska należy wycofać z dalszego monitoringu.

Planowe i skuteczne działania ochronne nie są możliwe bez lepszego zbadania preferencji siedliskowych gatunku. Ogólnie jednak trzeba dążyć do utrzymywania otwartego charakteru śródleśnych polan, które są jego głównym siedliskiem. Nie należy ich kosić (za wyjątkiem przypadków zarastania ekspansywnymi bylinami), a jedynie usuwać podrost.